

2) czy rozwiązanie stosunku pracy po okresie ochrony przewidzianym w art. 10 dyrektywy 92/85, lecz w związku z macierzyństwem lub urodzeniem dziecka, jest sprzeczne z art. 2 ust. 1 (lub art. 5 ust. 1) dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽¹⁾ i czy w tej sytuacji sankcja powinna być co najmniej równoważna sankcji, jaką przewiduje prawo krajowe za naruszenie art. 10 dyrektywy 92/85?

⁽¹⁾ Dz. U L 348, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 39, str. 40.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T- 242/05, Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 listopada 2006 r. przez Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI)

(Sprawa C-461/06 P)

(2006/C 326/91)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) (przedstawiciel: adwokat Theodoros Asprogerakas-Grivas)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- uchylenie i stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) nr 303852, wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T-242/05;
- dopuszczenie skargi z dnia 4 czerwca 2005 r. i przekazanie jej (zgodnie z art. 230 WE) do rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji, Trybunałowi, albo sądowi, który wydał zaskarżone postanowienie, tak aby zawarte w niej żądania zostały uwzględnione;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono, że:

- a) postanowieniem, od którego wniesiono odwołanie, oddalono skargę i dopuszczono wniesiony przez Komisję Wspólnot Europejskich zarzut niedopuszczalności, nie uwzględniając przy tym indywidualnego prawa do ochrony prawnej, które stawia wymóg, by we wszystkich przypadkach, w których osoba wnosi skargę do sądu, jej sprawa została rozpatrzona całości i w pełnym zakresie oraz by decyzja sądu, która zostanie wydana, zawierała należyte uzasadnienie prawne;
- b) chociaż w postanowieniu przyznano, że Komisji przysługują — w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji — uprawnienia dyskrecjonalne, w zaskarżonym postanowieniu nie zbadano, w jakim zakresie Komisja działała w granicach przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych lub czy je przekroczyła, ponieważ żadnej służbie w ramach administracji nie wolno przekraczać granic przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych;
- c) w zaskarżonym postanowieniu stwierdzono w sposób, którego nie można w żadnym razie zaakceptować, że w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji Komisja Wspólnot Europejskich działa poza kontrolą, a gdy zostanie zapytana o uzasadnienie, to ma możliwość uniknięcia tej kontroli poprzez zwykłe podniesienie zarzutu niedopuszczalności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 20 listopada 2006 r. — Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline przeciwko Jean-Pierre Rouardowi

(Sprawa C-462/06)

(2006/C 326/92)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline

Strona pozwana: Jean-Pierre Rouard